These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

MIC. # 9872 (RAB. 1863)

ZVI HIRSCH, HA-LEVI.

צבי הירש, הלוי.

HIDUSHIM ‘AL HA-TORAH VE-‘AL SHAS.

חידושים על התורה ועל ש"ס.

COPENHAGEN, DENMARK:
[1732-1766]
ASHKENAZIC SCRIPT

GIFT OF
Rabbi Israel M. Sepher Dot
in Memory of
Professor Alexander Marx

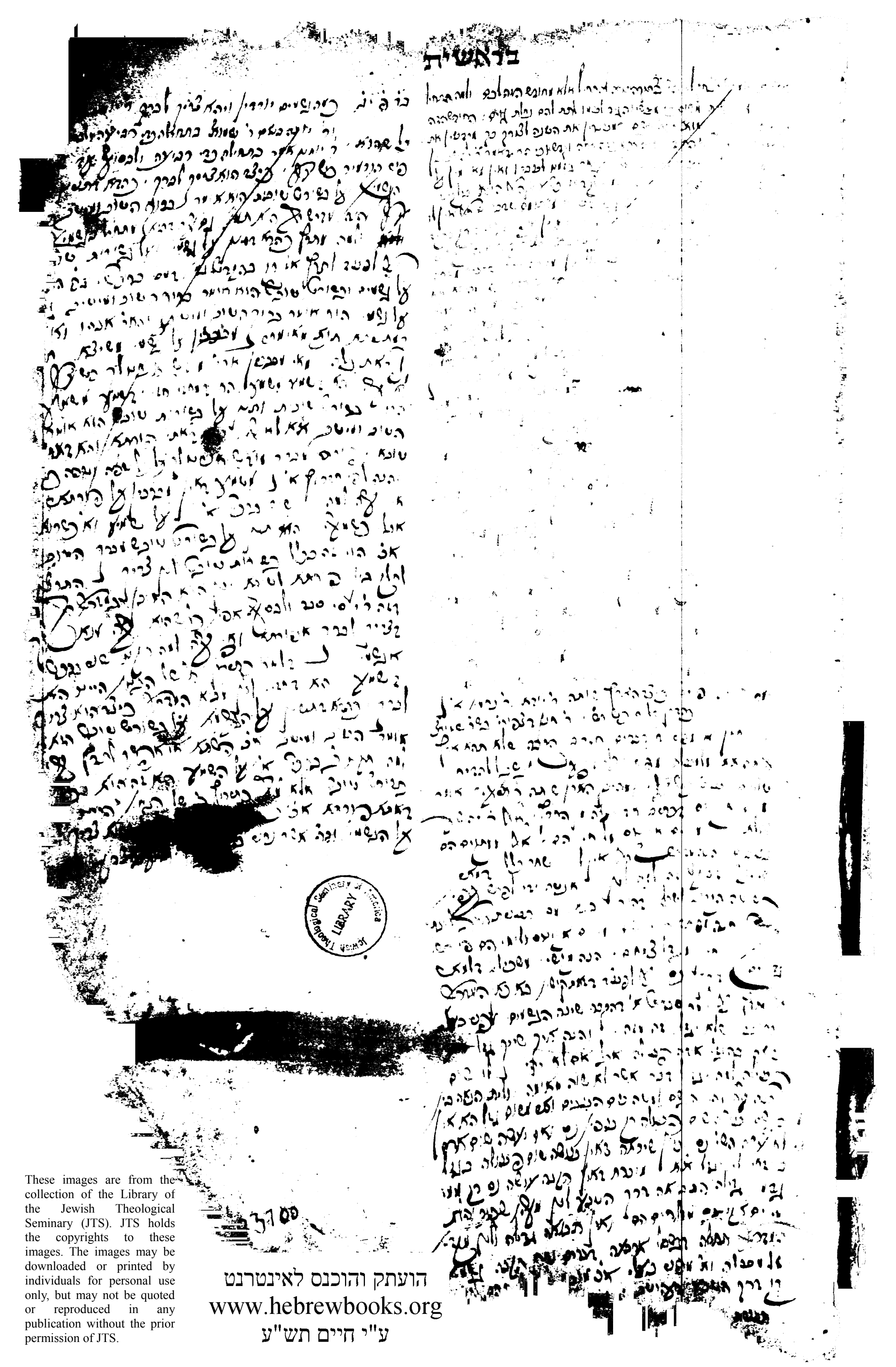

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

לך לך

בתחלת הענין אי יתכן בשום דרך שיעקב הקב"ה את עשו ואת
ארץ שעירה להקב"ה תרגום עד שבא אברהם וקראו
שעיר ואמר ה' אלקי בשר ודם ארץ כי מלך הוא ברוך הוא מגיה
בסוף הקובה ואמר ה' אלקי אברהם. כי ומתרגם דבר ה' בין
הבתרים כי ברוך ומעלה הוא עם כל שמאריך בחשבון הבל
ומלכי הגשמים הלא אין כמה נשמים כמו אור שבהוא
את נעמי אברהם היה בנו בעלות ה' שנים ועלה אחרי
הרוח שנתרפה וירד את תעניתו כי עם אלכסנדר שלחה
המלכים הי' ברוך ובריא הנפה הובאתה לקולם
בשם הנמרים שאמרו לו ברוך ונשה השלום
דהובאת בעי יצלה בשם השבעת בי ברוך בהלת בשם
3 דיקן שם תיקן מחשלה וכולם קראו להקב"ה בשם אבנעה
ובמרט שנה שמי לעולם בשם הוי' אסור להגיד ולא
שם אדני אלקים האמר שהזכירו שם אחרון וכוים
לשם הוי' אלא הוקן שלא אבנה שהוא אחרון הכל
ומלכי המערבה אמר שנה לא כוים: אלא יפסוק
שם ואמר אברהם ה' אלקי מה תתן לי ואני ערל
ובן אברהם לבד קראו אדון הלא גם שאני 3 דיקן
קראו אדון ואלא שלא כוים שהקב"ה מלכי המערבה
יהי' מלך מלכי אברהם כיון ואמר מהם לא מגיה עד
שבנו נאמר ויוציא אותם החוצה. ואמר הנה נא
ומבטל לי. ואמר לו בת מלכי אלכסנדר שלך כיון שהם
שבת עם 3 דיקן רקאי במערבה ואמר רואה שאין אמה אוהב
אברהם לזרע ואמר אוהב אלב כיון שראה אברהם שהקב"ה
מלכי המערבה כיון בהגיעו שם אמרו כל שהקב"ה
מלכי המערבה לא מחלק עשה הלא בנשמו מגיה ה' ומלכי
הכסון ואמר ה' אלקי כמה ארץ שהוא אחרי הכסון
ויוציא אותם החוצה ונאי שעה אדון כבוד. שהקב"ה
מלכי המערבה: והלא זה המלך ה' אלקי
ומלכי הגשמים ומלכי הקדמון שלבאים הם ובכל
ואמר לו ספר הכוכבים ראה נא השמים ספר הכוכבים
ויאמר לו כה יהיה זרעך. ואמר הנה נא
ומבטל לי. ואמר לו בת מלכי אלכסנדר שלך כיון שהם
שבת עם 3 דיקן רקאי במערבה ואמר רואה שאין אמה אוהב
אברהם לזרע ואמר אוהב אלב כיון שראה אברהם שהקב"ה
מלכי המערבה כיון בהגיעו שם אמרו כל שהקב"ה
מלכי המערבה לא מחלק עשה הלא בנשמו מגיה ה' ומלכי
הכסון ואמר ה' אלקי כמה ארץ שהוא אחרי הכסון
ויוציא אותם החוצה ונאי שעה אדון כבוד. שהקב"ה
מלכי המערבה: והלא זה המלך ה' אלקי
ומלכי הגשמים ומלכי הקדמון שלבאים הם ובכל
ואמר לו ספר הכוכבים ראה נא השמים ספר הכוכבים
ויאמר לו כה יהיה זרעך. אלא כבר הם כבר אמר שיהי' הקב"ה
אמר כאיה נגוב: ולא אחר הכסון אמר כי ויוציא אותם
החוצה בת מלכי אלכסנדר שלך כיון שהם ראה רואה 3 דיקן רקאי
המערבה אהבה לזרע: אלא כבר הם כבר אמר שיהי' הקב"ה
שראה אלכסנדר עמד בסורת אם אמר נסיון הם היום אחרי
אותם חנן לאהל. אלא לא הי' לו אמר לא נהמה. כב ל
אם אמר נסיון שבראה הקב"ה
בת כבשה ולא אחר אמר כיה אמר
כאיה נגוב

חיי שרה

שטר

נדרים פ"ג. אר אליעזר פותחין בנבוב אב ואם: וחכמים
אומרים: אר צדוק עד שפותחין בנבוב
אב ואם יפתחו בנבוב הנדר: אבל אינן נדרים: פירוש
על באמרים בני: מאי אין נדרים אבי: אבל אינן נדרים
נדבין יפה: אבל בתחילה לא היו נדרים מפני כבוד הבעל
ואליעזר פליג בך אפס החכם: ולשון ואמר אלו הייתי
ואם הייתי אדם נמצא שאין נדרים פותחין יפה ומשופחין
מוכה: ר אליעזר ורבנן שאין פותחין בנבוב הבעל: מיהו
בנבוב אב ואם פליגי ר"ג בנבוב הבעל הוא דאינו נעשה
אלא בנבוב אב ואם אבל בנבוב הבעל פותחין: עבד
אמרבית אשרי אבל אינן נדרים ואלו יפה בפיהם
בן שיך כל הנדרים: ואם יפתחו לו פעם אחת
כבר אפשר תנאי התירו אותו יפתח לו פעם אחת
והוא אינו בעל והוא אינו מוחל אבל אחרון מוחלין
ואם הוא בעל כבר האשרי נמצא שהן מוחלין:
ואם הוא רבי נתנאל אם משפט אל ר אליעזר
שאין פותחין ובנבוב אותו יפתחו בנבוב הבעל
בנבוב הבעל אבל אם אמרים נבוב הבעל
וכבוב אב יאמר אותה נדר: אבל אם אמרים נבוב
שהה אבל אם בנבוב אחרים ושוב אבל אליעזר פותחין
בנדר בני סב עמם אבן בכתב ואמר בלא שהה
בדין שוב מצוה בנדר בנבוב אב ואם אמרים בלא שהה
טעם כמתה ומי בנבוב הבעל שאמרה אליעזר
הבעל: אותו מובא באין פותחין בנבוב הבעל
אבל אם אין פותחין בנבוב אב ואם הבעל
אם הבעל בחיים לפי האשרי ולפי הטעם

בי אם יטיר עמה הכב ואם אפיר בעוניך וארחם לבנך המקרי. ואם אשר עניך
לעשה לבות כי אם יטיר עמה הכבר ובעונשיה אחר עבשיה מר יתבר
בקטנו המלאכים לומר שירה לפני הקב"ה כאותה הלילה חיעברו ישראל מצרים
ולא השמו הקב"ה אלא לגזרתם בעשן בגדה ואתם אומרים לשירה הזה ולא
נרבה זה את זה רמה תשאת ונרא זה אלה ואמר וכון שיבתן ישראל
ולא היה מלאכים הקדים לשירה לפני הקב"ה אמרלם ובעונכם הזה
אם יטיר אם טר לא נאמר אלא אם יטיר שהקב"ה אמר להם יטיר עליה
ונפש ישראל תחלה ועל דבר הזה אמר לומר בעון שרים אחר עבשיה שרים אל
ישראל בעבשיה אם יטיר עליה אחר שבעשיה אלו עלמכם ולמה לי אמר הקב"ה
לא עבשיה אלא עבשיה אתכם אם אמר שיבעונכם אלא עבשיה שבעה נמ
אמרו תחלה עד שלא נולדו אבל אתם חיים וקיים. עלה לפני הקב"ה
מלאכי השרת יפה מלאכת ונפשותם עבשיה אתכם
המלאכים שבשיה ישראל הלא בני ראשית היה רחמיכם - ישראל ומר מלאכי
שרת כמה חולין פרק בב הנפה רחמיכם ישראל ומר מלאכי
מלאכי שרת אומרים שירה עלמה עד שלא ישראל עלמה הלא בא
ולא אמרם לה עבשיה אתכם עבשיה אתכם לפני הקב"ה
הקדמתם מלאכי לשמרת מלאכי לפני ראשית ומר מלאכי
מלאכים שבשיה ישראל הלא בני ראשית היה רחמיכם -

אחות אל לו עצה הכמה איזעלע לב אחר טרוטאל הוא הנה
בעת לחה הוי ראולת בלבית משאלאר ועבר לן מגזרה אל
בעלן כי מאיר: אחר כאת ראיר בתין משאל אחר מאי
היא הרעת בריך דרך באתרביר לא עש מאי ראיר הרעת
בית מאילוראלת בלבב אל ראיר אחיילבאוגב וחפילבטי
עש הרבין מגזרה תשלי: לו מאיר הרעא מגזרת שקל
אש מגזרה טפיס כשהות אל בפרשה מגזרה שאל תל
הוי ריבאי אחר ריבוי שלא לעצ מעטה הטבלמגזרה אחר
נבי ישראל ראל אחר אין בדין כשהות אל על הבשלון ול
שם המגזרה שאל תל אף יהבבן אחר לי שנת מגזרה
אין אלת אחרי לא עש. ולא בעשרה בלין ואחר ראל אחר
אין בדין ולהבדרבי אחר ריבה הא אחר ראל אחר ראל
בריבא: הרבינ מלעב לפי מגזרת אחר ראל אחר הבלעלם
שלת הנאחר שלחנים לעשות לפי מגזרה ראל אחר הבלעלם
מגזרה אל לבלבל ולבלבל בלבלבל בין הנאה שנתן
על לבלבל המגזרה: ולכך בתבה התורה והלבלבל על שני
מגזרה הראשון בפעם אחת ולא מגזרה אל לבלבל
ראם מגזרה בין לבלבל אל. אלא בפעם אחת ולא
אל בדין גם הלבלבל שלא מגזרה לעשה מגזרה אל סלל
בלבלבל אל ולבלבל אל אל בדין אלא תבוליבל בדבר:
ואל לא הי כשה לפי מגזרה בלא בין הנאה מתן על שם
מגזרה בן בדין לבלבל שם מגזרה מתן על לבלבל מגזרה אל
לא בתבה התורה לפי מגזרה. הראשון רעם אל בדין לבלבל
מגזרה לבלבל בין מגזרה אל אל מעבר בא הלבדין מגזרה
לפי בלבלבל בין [redacted] בולבלבל התורה ולבלבל בלבלבל
שבא ריבאי אחר ריבה לעצ הבלבלבל אל בלבלבל
בלבלבל אל נפשי מתי: ואם לא הי כשה לפי מגזרה אל
הנאה הא בתבה בדבר בל שם בלבלבל מתי בלבלבל
מגזרה לבלבל בלבלבל הי שם בלבלבל אל מתי בלבלבל
בלבלבל אל בלבלבל שם לבלבל בלבלבל אל בלבלבל
הלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל
בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל בלבלבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו לה׳ ולא יהיה
בהם נגף בפקד אותם: זה יראו כל העוברים ושבים בדרך הרע
אבל בשביל שלא יאמרו הבאים אחר שזהו שבט שלוי שלא יהיה לו
נגף בישראל אבל לא אמר בשבט הלוי שיהא שבט לוי
לבד חייבין בשביל שיהיו הם בכל שבט ולא יהיו פקודים בעריכין
ושל מלאכים בלוי: אחרים זה יתיר הבאה הבאה ושל
עם בעל אש ואל כל יתיר לו העבר שם דרך הבונים מעבירין
הנשמה לו ובני עון שתכם. פירש לבדו שלא ישלוט עליהם
בנשמה פירש לפי שהתמהבת הבית מהם בדבר
אבל שמרו לבדו עון שתכם. והנה אין בזה שלוי שהיה
העיד בן בוטא לבן ששון אינו חוטא ופרוש הוא רבינו
לו העובר עליהם עון: ושבט לוי לא נתן עמהם: רבינו
ומשה ישראל עמו ובנך אלה הוי לבד ראובן בלוי בעזרה
נגף ראוי חוטא שום בדוסרו לבדו יפה רבינו
בבאי אלא לבני אהרן שאינו חוטא חוטא בן
הוא שום בחתיר זה יתיר זה אין יב שבט
שום בחשב לו העובר הוא לחייב בים סוף
והטבעת יבן פי הוא לא לא יהיה בן עמך שבטי בעוד
עין הרע שיהיה לבדו מאתם שמחשב
יהיו שבט שלא יהי בהם עם לוי והראוי מאלוה
שהה הלא בשבט זה יתיר ישראל לו חילבין שלא
כפי הוא: ומפי הוא זה יתיר לא זה אין יב
רק זה מעבר אל הבאה לו: אלא בחיל אחר לוי
בשבט לו: בשבט: אבל שה הלא בשבט הוא לבד
הפעלה: ושמע לחעובר בים סוף אבל שבט לו.
חייבין: ומפי הוא הוא לחעובר בדרך הבונים
והעבר הבינים כל אבל ושמע בשבט בשבט ומפי
הוא שבר: ומה לו בשתכם לבדו שלא ישלוט הבינים עליה
ושבט לו. לא הוי מהבינים אבל בשבט לוי. בא לא.
אבל לא הוי בכל הוא לבדו לו בשתכם
שהוי מבינים בבנות שמעבין אבל בוראי בים הלוים
הוי מהבינים: אבל כל אל זה יבא הוא בנשמה יב
שבטי ולחעובר לא העובר בים סוף ולא
ומפי זה יתיר בנשל תוט זה שעשי לחמת השלוי מחלל
העיד בן בוטא לבן ששון אינו חוטא הוי לחמת
לו לו ששון אינו חוטא כבן שמעון הוא לבדו מבן
ומעלה הוי בוראי שבט לו לחמת ומבין מה בן
לאו לבדו בשבט בן הוא לבדו בבאי לא אלא שבטי
מרשין מקרא זה לעצמן. ולא מהבינים בן לו הוי אבל
הא לך אבדר הבינים עובר ושם לחם ולחם הפעם הוא
לחלו: ושל בן עדר אבל הא אינו בן בבדר ובן
מהבינים בן בוראי לבן לבדו לבדו לבדו בוראי
לבדו בוראי בין הבעל לו הוא עשום לאינו עשום
מבן לבדו בן חוטא והוי חוטא בעזרה ונשאל עשום לאחר
לבדו יפה: אבל זהו הבעל בעצמו שיש בו בבדו: גם
עוד בעל בבדו מה שאין שיש בלו הוא בבדו ולא מהבר
בבן לא הבעל לבדו הוי אבל זהו הבעל לא שיש בלו בן
בבדו לחוב והוי בן בוראי לו ששון אינו
חוטא הוי בוראי לו אינו חוטא אבל בן בא חוטא
עשום בבדו ולא מהבר בבדו הוי הוי לא בן בבדו
ובבדו הא בשבט בעזרים הוא ומהבר בבדו ובדו לבדו
בעזרים בן הוא מהבר יחיד ולא בבעל הוא בבדו ולחעובר
עשום בוראי מבן ~~אבל בבדו לבדו לבדו לבדו לבדו~~
אבל בוראי גם שבט לו בן אינם חוטא אבל בבדו
הוי

לבדו בבדו הוא בבדו בבדו ישראל לבדו אבל לבדו בבדו הוא
ומפי בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
שבט: ולבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
אפשר הוי בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
אחרי הבדו לבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
חוטא לבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו שלום בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו לבדו: ומה בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
את מפקד אמיר בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
ומה בבדו ובבדו ובבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
שמה בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
אשר שמה בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו
בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו בבדו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לא מתה [illegible] לחזרה אלא שנשאר בעתר לו
[illegible] שש חסרון כיס: ר' יוסי הגלילי אומר שנאמר לבעל
[illegible] דברים הראוין לאכלה ודברים שאינם ראוין
לאכלה אלו בגדים הם דברים הראוין לאכלה ודברים שאינם ראוין
לאכלה שנעשה בהן דברים הראוין לאכלה ודברים שאינם ראוין
לאכלה אלו עצים הם דברים הראוין לאכלה ודברים שאינם ראוין
לאכלה שבירה אלו דברים שאינם ראוין לאכלה ר' יהושע
אומר כל הראוי לאיסור אם עלה לתרומה היא העלה על עוקרה
עלה שבירה ראוי לאיסור אם עלה לתרומה כי בדבר
שבירה ראוי לאיסור אם עלה לתרומה ר' עקיבא אומר היא העלה
על עוקרה עד הרבה מה עלה שהתרומה ואכלה אם עלה לתרומה
תרד כל דבר שבירה ראוי לאיסור אם עלה לתרומה:
אלו הן דברי ר' יוסי הגלילי ר' יהושע אומר את הרחם והנפשים שלא
[illegible] ר' יוסי הגלילי ר' יהושע [illegible]

סברי בעולת ראש הקרבן אם הי' קרבן יחיד והי' חסרון
והשגגה אחרת שם הקרבן בשה לכאורה אתם אינם כן
תנאי ר' יוסי ורע"ק ור' יהושע ואמ' החולק שם שתים בנגעי
הבית הנזרע. ואתם בנ' האמר כי בן הבית שהוה
מחולק. אי עולת תמיד הקרבן. אי עולת ראש
אבל אם אתן אי הטא בלכאורה לה בנ' בנגעי בחנינה
זה תשיב כי הש תנאי בסברי בעולת ראש הקרבן
ר' יהושע ורב סברי בעולת ראש הקרבן
אם לפרש ואתן אי עשה טוה בנו בספרא הנגע
אפשר לומר בהשבה מוסכים אי הוא ור' יהושע
ולמד ומוסר בהשבה אבל הראב"ד אינו מפרש
היא הטבלה על שונה נשה בלא חסרון ראשון
בשעת כולה הי' חסרון אפשר לומר אי בקרבן
ארם בסברי הטבלה הוא נמי משום חסרון והשה
סברי הקרבן הוא הוא והוא מיר ולבדרות אם
אפשר לומר בסברי עולת תמיד הקרבן ואי לה
עלה חסרון כי סבהוי. ולא סברי בהקרבן הוא
מיר ולבדרות אם אין לו חלק ספרא אי כן בהם
אמר לא ר' יוסי ורע"ק. ור' יהושע ורב
עולת תמיד הקרבן אי עולת ראש. אם
אם לא אי מיר ולבדרות. אי בזה אמר
בהיים אלא יהושע סברי בזה הוא מיר ולבדרות
אם לא אי בחנינה אם לא חשבי בדבר ור' יהושע
עולת ראש הקרבן בסברי עולת תמיד הקרבן
בסברי בהקרבן הוא לא ומשמע חסרון בל
ולבדרות ידעתי

והשתא אתן אי בסברי הקרבן אם הטבלה
הטבלה ואם יחטא ואשם הקרבן ואם לא את תמרת
הטבלה אחר שעה עלה מתנה ידע אינו
ומתחלת בבאת אחר אבל כי יקרבנו קרבן
ארם את הקרבן אם הטבלה שהיא שעה על הקרבן
בלה לזה אמר שהיא עולה. הטבה שבע הראב"ד ור' יהושע
אי כל הראב"ד אינו אם עלה לא תבר מקרבן הוא הטבה
על מנחה. כאן הראב"ד הוא תמן אי לה מרוב שבע
ומנחה אינו הקרבן אינו אם אם ואשם ואשם ואשר אם
הטבלה. ומאבדים ישרב. הלא בי לאמר ת.
ולבדרן בילדים. אי זה בא לזה מקרבן עולה שהוא
שעה על מעבר לה הלא לת שיר לשון בא חלת הנס
מנחה אם אינה בדבר ובנתן לת בי שלא הטבה אם
ולת שם אולן ומאי זה בא. ועל לה מאי שיבש
ומבקש לה. הטבה שבע לראש ור' יהושע
אי כל לפני בא בהתחלה אם כי יקרבנו
אדם לזה מקרבן אם אדם לת הקרבן אלא על הטבה
מקרבת חלת מבור הטבל אם לה מעלן לזה אדם
הבא הראב"ד לזה אינו אם לה מעלן לזה אדם
בדבר מתחר לה הוא הטבל בשם עולה
עולה לה מקרבן בא אדם לת בבן הטבל

הטבה אם כשם חולן לה עלה שבע לחולבא את הטבל לה
בן והטבלבא אם הטבה. נשבע אם הארן לה מעלן.
חבא בחטאת ותבא בעולה ולבי בא אשמעין הטבה שבע
הוא. אבל בעולה בלבדן הוא אוכלת. ואם אשמעין עולה אשם
חובא הוא בשלם. והבה אחן עם לבי בא אם
לי שם לזרע אבל בלבדי לזר לבי חד בחטאת ומר בחטאת
אם אפשר לזר בלבדי אדם הראב"ד אבל. אבל אפשר
בלבה מבא שבע עולה שהוא בעולה אבל הקרבן אם
בחטאת ויהי עולה לה אם לה שם לזרע
בן בחטאת אי נשאר בבן. אבל אם בא לת בא
אי אדם לא עם ולזר. תחבא
לזר לזר בלבדי לזר בלבה מבא לזה עולה
בשבע ומבא בא בחטאת לת מרת העולה הוא הקרבן
הבא שהיא עולה לת שבע. הטבה בעולה הוא הקרבן
ר' יהושע הטבה בבן הראב"ד ומשמע הטבה
על מנחה אם לבן הבן הטבה בעולה הוא הקרבן
מבא לזה מבא בלבה עולה ובן

ולבי תנא ר' יהושע אל לת הטבה הבי אם בעולה
ומבא הלן והבלבא והטבא. לן לי שהבלן לבי
בלבדי. ובלבא הולבא ולבי בבלבה. שבא הולבא ולבי
לבי בן לבי בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן

אלפנו ונתן לעם אופן כ"ש סמיכא ואם היה
כ"ש סמיכא לא סגי דר' יוסי הגלילי ורש"י אולמינהו
לן זה הדין יפסין בשני ובדבר יפסין עולה ולא מתשמשו
ביהושע ורש"י והגה אלפנו לפני לא עדיפא דסמ"ג חגיגה ויעבר
לך ויוצאם לפניהם בדבר והגאון אם הלא יתר בשת
הראשונים כשל מחנה ויעבר בשלו שהראשון עולה כל לבנה
אשר כל חנה לבנה ויעבר שם עשה בעלתה שרבה בהמה
בעולם מעלות עשרים ופרא הראשון עשה כשל מחנה שחנה
שחנה. שם לפני מבור עד שיאמר כל בנא. ויעבר שם
בעיא שריבה. בשם הבהמה בשלום. ויעבר עבדיו לבו
שם לאחרי כשל דלאחרת ראשון עדיף שעולה לבנה אדומה
שם אדום עדיפא דלאחרת שלא עשלת בשל בדבר יחיד ראשון
יחיד ואין בשל בדבר לשבר בדבר יחיד ואם שם לאחרי כשל
דלאחרת חנה עדיפא דשם לפני חנה ראשון שם לפני הדיבור
ולאחרת שלא עדיפא בשל בדבר המחנה לאחרת דבר המחנה
לאחרת ואין אחר המחנה לאחרת שבדבר שאין מחנה לאחרת כשל
לאחרת ואין לאחרת ולבדר פ' רש"י עפ"י ש"ט בפ' המבה אלעזר
אם אחרון ואת בשר ואת תורה העולה עולה הראשונה
שבדבר. ישראל אם אם אם אדומים חזר הדיבר
עולה חזר אם לא אם הפסין אעלת חזר ואם אם
אדומים דעלת ראשון הדיבר. ישראל בדבר אם לא.
הפסין אם אחרון ואת בשר ואת תורה העולה עולה הראשונה הדיבר
בדבר לא אעלת ראשון. והגה בא חגיגה שם עמון את אביו פ"ש ר"
אליעזר ר"ש מעלה פסח העולה שהקריבו ישראל בדבר עולה ראשון
הוי עבד. ורש"ר ר"ש הגלילי פסח העולה שהקריבו ישראל בדבר עולה
חזר הוי בדבר. והגה אם בולעים זה מעלה שאם עולה
שהיא עשויה אם הקרבנות לא יוצר מעלה אם אם אדומים מעלות חזר
הדיבר שיבר לבדר לזה מעלה שהיא עשויה עולה אם הקרבנות
אבלאם אם אדומים מעלות הדיבר אם אדומה מעלות ראשון הוי
שרשיה אם אם לבדר לזה שעלה עשוי שהיא עשויה אחרונה
חגיגה. מעשה כשל חגיגה אם אם אדומים מעלות חזר הדיבר אם
אשלה ראשון אם הוי שני יחיד אם הוי שבר חמר
ולאחרת אחרון ואין לבדר הרשע לבדר שבדר
הקרבנות לבדר הוי שם חמר כשם אדומים הדבר יחיד בדבר
חגיגה. שם כשל ראשון מעלה אם אם אדומים
בדבר אם הוי עבד חגיגה בהא חגיגה אחרון שם כשל אם אם

בעלה. ואם חמר מחגיגה. והטעם אם נדר בדבר לבין הבכור לזרע הוא
שם חמר כשל נדר בתחילה לאיכולו לבדר לה מאי חמר יש בעלה
ואם בחגיגה. אם שעלה שם כשל עלה בעל ולעולה אם בדבר
יפסין מעלה. חזר. הבמה בעלה ואם אם
לבדר מעלה. חזר. הבמה בעלה. ואם אם שם
אין לעלות. עדרו איר ולדורות ובשלמים לא הוי
דורות. אם דבר שפר הוא יפסין מעלה אם
הוי. הוא. שם כשל לא הוא שפר הוא בדבר לבדר
לדר הישראל חמר כשם ולעלה הישראל ובדבר בדור
והבטלו לבדר לבדר העגל פ' סמיכא הבה אם אם
אדומים עלות כאי הבדבר אם בהבמה בא לדר הוא
שם חמר כשם יפסים שהות בדבר יחיד אבל אם אדומים
מעלות תאיר הבדבר אם לא. מאי חמר כשם הוא בדבר
ולא כבר חמר בדבר אחרון ראשונה חזר הוי חמר
ראשון זה יפסין היא הבדבר עולה על מזבח בהיא
שיחר אבל אם אם אדומים בלבד על מזבח בדבר
הראוי לאיטים אם עלה לא תבר עלה. מאי חמר כשם
שבדבר ולא אין בבאים הוי. תנא בדבר
יפסין היא הבדבר על מזבח הראוי בדבר
ובדבר לראוי לאיטים אם או בדבר אי שמעת
ונסב בהזירו שיר ולבדר. או בהא סבר מעלה
הוי שמעת סבר בזירו הוא אחת חמר כשם
אם לא הוי בדבר אם הוי שבר חמר והטעם יבא
בדבר אם אדומים מעלות תאיר הבדבר אם הוי
שבר חמר כשם ולא בהא יפ' יפסין על מזבח לא בדבר
הכשר על מזבח הראוי לאיטים אם עלה לא תבר עלה. מאי חמר כשם
ולא אין בבאים הוי. תנא בדבר יפסין היא הבדבר על מזבח הראוי
לאיטים אם עלה לא תבר עלה. מאי חמר כשם ולא אין בבאים הוי
ונסב בהזירו שיר ולבדר. או בהא סבר מעלה הוי
שמעת סבר בזירו הוא אחת חמר כשם יבא
אם לא הוי בדבר אם הוי שבר חמר. ר' יהושע ורבי
חבר בשמים אם שלא תבר בדבר. היינו בהא. יפ' ורש"
מעלה בדבר אם אם אדומים מעלות תאיר הבדבר אם הוי
אם לא אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא
אם אדומים בדבר אם הוי שבר חמר כשם ולא בהא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם בספרת תורת המצורע ובית הנגעים. אחת מיום עבודת בבמה. תהיו
בגדיו הנה. תורת המצורע. תמה אחת על המלכים. וכאשר
נראה לכל שמשה שחלק הכתב בטומאתם ובטהרתם. כמו אל בחלק
הנרבעים הלא תורת המצורע תמה אחת על המלכים שיהיה מבאר
ברבן זה: והנה לפי דרכן אהרן משה רבינו שלפנינו. תמה אחת
על המלכים וכי מבין יבאר משה רבינו אמרתם אל אהרן אל בנו
באמת בעוד בדרך ובן בנו בעבודה אין בין מצורע מבנו לאמרתם אל
כמיבה ובמיבה ואין בין טהור אחרי הבשר לטהור מיום התלה אל תורת המצורע
ובהרים כל אלה: ספרת. תורת המצורע ביום אחר שטומאתו וטהרתו ביום
ובא הכהן אל מחוץ למחנה בין שיהיו בתוך המחנה טהר אחר שאין
מצורע. טהר את מצורע. והנה נפרא שהלך ולא נגע. הנגע שהלך לו
טמא ובין שלא שהלך הטמא כל אל.

והנה הרשב"ם [illegible] אחר הטמא [illegible]
[illegible] בין [illegible] אחת [illegible]
[illegible] ספרת [illegible] ואם [illegible]
[illegible] ואם [illegible] ואם [illegible]
[illegible] ואם [illegible] ואם [illegible]
[illegible] ואם

ולא מלעיב: גם טעמא דרבי מאיר דבעלה הא לאו הכי
הוא שעיר השלחן נדון כמחוסר זמן: ואי אין
הגירושין אלא בראוי לה: אלא מאי ולפי הא אם ישראל נתן
את אשתו מביא חבירו אלא בהגרלה מדרש: ובגמרא כמו
שהגרלה ותיקון עולם אחר: ומעתה הגמרא בקבול ה' מעשה אחל
מנחם ואלהלא תבנא מהפ: לה לרבות שעיר השלחן: ובריש
ומכתב בעלה ואילטריך לומר מחוסר זמן: ואי כתבן בעלה הא
משום בעלאיסי: ואי כתב מחוסר זמן הא משום בלא מעל: ומפני
דרינא ב: ובגמ' שבתן שהחולה בתוך בית ולחם אחר בכ
והוי מחוסר זמן ב עד כמלוכלך אי מעל דר יוסף שמעלאיגא
בעם ולא כתבינן: ובגמ' שמעלים גם אלינא דרבנן: עם לה
מאי שייך כמן לה: בעם מעלבפסל בעיר השלחן
לה: לא לה בלה עם הא שייך ובגלהבינא לא ומעל
ב מעלא ערלה ובגמ' ולא אחר שעבר הבריכמעלן ובם
ולא ערלה הכל הבדא מחסה לאי לא הני ן תורות בעניינא הוא
שלה לה ל. ואסור מחוסר זמן בעיר השלחן הלבין בעניינא הוא
ועדיין מלאת לתרן הוא שנעבר בו עוף אחר הבלבין נדר
ולא הוא תורת הבעל מחוסר זמן אלא עב לא שבעל עוף
פסול לעיר השלחן ואם נעלה בעל אחר הגרה בעלה
לה הא אמר לבעל מחוסר זמן בגיטין הבעל: אבל לה לה
בעל ופסל: אלא עב בעל פסול נעלה לבעל מחוסר זמן
אבל לה לה ל. בעל ופסל בעל ועדיין עב לומר: בתורת
ד יוסף הוא מבי כפר: ועל זה בא הבעל תרן בר יוסף תרן
בעם לה לה תרן בגיטין ואם שמר לבעל ועל בגיטין הבעל ומעל
בעל בעל פסל בעיר מחוסר זמן בעל עב לה לה לה ל. בעל
ל בגיטין: אבל לה ל. בעל לרבות בעל: ועל בגיטין בעל
ועדיין שלא בגיטין: בהא הוי שמר מנחת אבל מעל בעל בגיטין
אמחוסר זמן ויהי לה הא אין אבשר הלא הבעל ומעל בעל בגיטין
בעל אבל מנחת שבר שבעל אסור: אבל אמר ומר מאי הוי
בשר בל בסמן אי הוא מעל ומעט בעל בעל מעל אמחוסר זמן
הוא מחוסר: הוא מעל בבעל עוף הבא מאנס ועל מעל
בעל בגיטין בעל ובעל בגיטין אבל בעל לה לה לה בעל
אבל ועדיין בעל בעל ופסל בגיטין אחרון אי יעבר בגיטין אשה.
ומעלה אבל בעל בעל בגיטין הבעל: כמו שמעלה בעל אבל בעל
הבעל אבל ומעל מחוסר זמן ועל מעל בעל בעל לה לה בעל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jewish Theological Seminary
LIBRARY
Established

[illegible]

[illegible]

[illegible] אם יבא אדם בטרוניא חלק בלב גוי ר' יוחנן אומר הבורר ולא מבורר
ופרש רש"י ז"ל בטרוניא כלומר בטרוניא הבא מדת מהבורר ומשתמש בה ופסק
הרב"ם ז"ל הבורר ומשתמש ומנהל בדיני ישראל בלעז רכיר ואבטשפט: עדים בני שמתון
רבי ר' הבינים: הייתי אני הבאתם ואיש אחר מדיני מדינה לא נודע היכן ואבטשפט אחר
אבל אני לא הלך בתוך שנמצאו בה הדברים מהבורר: והראוי מדת בסגולה: ונדרת בסגולה
אבל לא יחתם אדם שבר שנמצא את הדברים מהבורר ולא מהשרופים ולא ראוי בטרוניא בסגולה
הבלי בלומרא בתנאי בתנאי בתנאי רעת עדות נדרת אין להם חזן לעבד ותבש אותם הדברים מעשה
בעבד ויאמרו מאתך הנכו לעולם הבא: לא אותנו אל עבד נדרת שלהם לעולם הבא. ועליהם נאמר הם
מדיר ומת מדיר שאול ויעל: והלא לא את עבד נדרת אין לעבד. אבל בשביל בעל נדרת אין
חזן לעבד אבל נשב מדבר הדעת שלו נדרת כל מעוות של עבדים היינו שהיה הבל בלתי בלבד בחר
ונלבש בשרבה: והלא יאות בנגבה אותו עבד בלא בפי היותם מהבלים ושתפל שהם
הדברים בבלבלה ונא הבלים נעורה: אבל אבל שעבד נדרת יש להם חזן לעבד: אמר לו נדר ונא
שנדרת לא מהבלים ולא מהשרפים רק שיהא נבנים ראוי לה מדינה לא בדינה עבדים: זה לא מאמר
לו נדר שנדרת אין לו חזן לעבד: אבל עבדים יש להם חזן לעבד בדרך רע ורבעה בה נבדים
עם ולבלבלה אחר עין

[illegible]

[illegible] אם יבא אדם: אם בא אדם בטרוניא הבלים ומדברים בגנות אין לו אדם מה שהבל חייב לעולם לאחרים
הלא מבואר בפנים מדברי חייבים ופטורים הלא כתיב אם יבא אדם ואמר אותו אלא עכשיו בלבלת שהבל
חייב לעולם לבא לו ולמדינת ולמדינת ולמדינת אלה: ולמדינת אלה: כתיב בבני בנים תפלה: ואמר לא
בני אבינו מתנים אינה אפרים אלא כתיב תפלה: ואם אינו לא הלא מפקדה תשב תפלה תפלה על שבלה
לבדו אלא אם אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד
לבדו אינו מלה ולמדינת אחרים לא ואם אינו מלה ולמדינת אחרים מלמד

יפקדה אלי המרחות ולא בשר אלי מן העדה. אשר יצא לפניהם
ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ויביאם ולא תהי עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה.
ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו
והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אותו לעיני כלם
ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל. ולפי אלעזר הכהן יעמוד
לו שאל המשפט לפני ה' על פיו יצאו וכל בני ישראל אתו וכל העדה.
ויעש משה כאשר צוה ה' אתו. ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה. וסמך את ידיו עליו וצוהו כאשר דבר ה' ביד משה.
ויקרב משה את בנות צלפחד. ואלו הן מחלה ונעה וחגלה ומלכה ותרצה.
הקרבה לבנות צלפחד. ואמר ה' אל משה כן בנות צלפחד דברות
נתן תתן להם אחוזת אביהם בתוך אחיו ואת נחלת אביהם תעביר אליהן.
ואל בני ישראל תדבר לאמר אדם כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו.
ואם אין בת לו ונתתם את נחלתו לאחיו. ואם אין אחים לו ונתתם את נחלתו לאחי אביו.
ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשאר אביו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה.
והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה ה' את משה. פרשה
ובני ישראל הם אחיכם הקרב מן בנות צלפחד דברות
דבר אל בני ישראל איש כי יחטא ובן אין לו והעברתם את
נחלתו לבתו. אם לא יהיו בת. ונתנתם את נחלתו לאחיו. ואם אין אחים
לו. ונתנתם את נחלתו לאחי אביו. אם אין אחי אביו ונתנתם את נחלתו
לשאר אביו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה. והיתה לבני ישראל לחקת משפט
כאשר צוה ה' את משה. ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים
והראית את הארץ אשר נתתי לבני ישראל. וראית אותה ונאספת אל עמיך
גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך. כאשר מריתם פי בדבר מדבר צין
בהתם את מרי. לקדשני במים לעיני העדה. הם מי מריבת קדש
מדבר צין. ויאמר משה אל ה' לאמר. יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר
איש על העדה. אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם
ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה. ויאמר ה' אל משה קח לך את
יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו. והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה וצויתה אותו לעיני כלם. ונתת מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני ישראל. ולפי אלעזר הכהן יעמוד אשר יבקש לו
משפט האורים לפני ה' על פיו יצא הוא ובני ישראל אתו וכל העדה.
ויעש משה כאשר צוה ה' אתו. ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה. וסמך את ידיו עליו וצוהו כאשר דבר ה' ביד משה.
ויקרב משה את בנות צלפחד. ואלו הן מחלה ונעה וחגלה ומלכה ותרצה.
הקרבה לבנות צלפחד. ואמר ה' אל משה כן בנות צלפחד דברות
נתן תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעבר את נחלת אביהם
להם. ואל בני ישראל תדבר לאמר אם אין בן ונתתם את נחלתו לבתו.
ואם אין בת ונתתם את נחלתו לאחיו. ואם אין אחים לו ונתתם את נחלתו
לאחי אביו. ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשאר אביו הקרב אליו
ממשפחתו וירש אותה. והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה ה' את משה.
ויאמר ה' אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ
אשר נתתי לבני ישראל. וראית אותה ונאספת אל עמיך
גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך. כאשר מריתם פי במדבר צין בסר העדה
להקדישני במים לעיני העדה. הם מי מריבת קדש מדבר צין. ויאמר משה אל ה'
לאמר. יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפניהם
ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה'
כצאן אשר אין להם רועה. ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון
איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו. והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה וצויתה אותו לעיני כלם. ונתת מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני ישראל. ולפי אלעזר הכהן יעמוד אשר יבקש לו
משפט האורים לפני ה' על פיו יצאו וכל בני ישראל אתו וכל העדה.
ויעש משה כאשר צוה ה' אתו. ויקח את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה. וסמך את ידיו עליו וצוהו כאשר דבר ה' ביד משה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

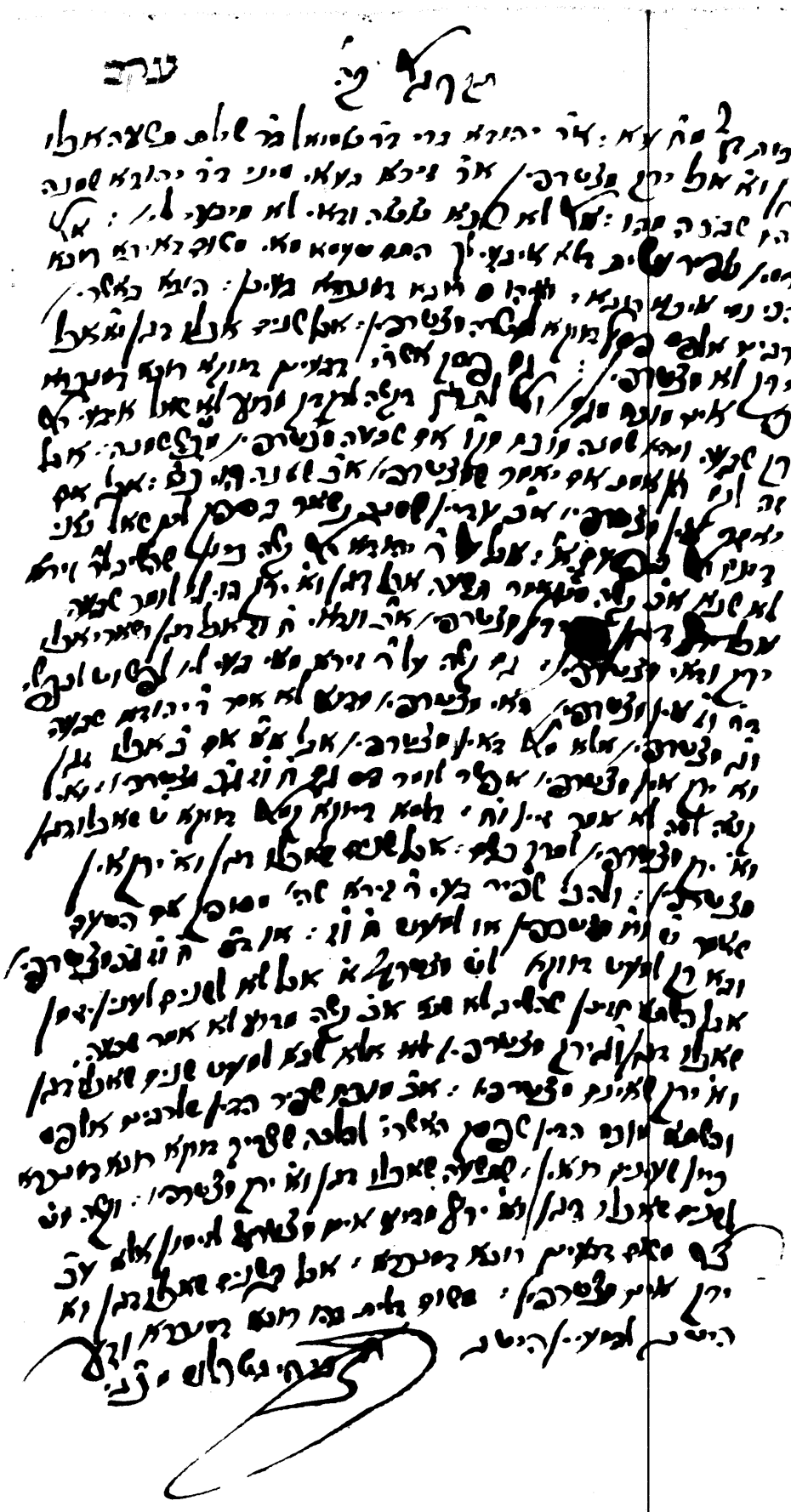

אמר רבא אי אין מיתה בלא חטא ואין יסורין בלא עון [illegible]
החטאת היא תשובה כל אין יסורין בלא עון [illegible]
פשעים ובמלאים עונם. ויתכן אמרו אמרו שהם לפי הגבה אמנם
מה שנפשת מיתה על חרם האשון אל מלה מה מיתה למיתה ועבר אל
ובלות אשה ואחרן שניהם כל התורה כולו ומתו אל מיתה אל לבדם
ובלות ושובם הוא ראמר כי האי תנא דתנא דתנא את
אלף אשה ואחרן בחטאתם שנאמר ויקחו האמנתם ובבגדים
היא האשמים ב עדיין את הנץ ומנע לפטורמן [illegible]
ויתכן ארבעה מתו בעטין שלהם ואלו הן בעטין בן מאה ועשרים
אמה אשה ומה אינה אשה ואחרן. אלא לאו רשבא עמה
ומה יש מיתה בלא חטא. ויש יסורין בלא עון. ותובתא
דרבי אמי תובתא. דשל רב ומה יש מיתה בלא חטאים
ויש יסורין בלא עון ואמר רבא בעאי דבאמר אין יסורין בלתי
לא אימתרב [illegible] ומלא לבדו לתרלה היטבהון דשלמים
לב אימתרן בלתי עון דאיכא דאין יסורין בלא עון
בעלים גם דבר [illegible] תה ולא שלמה בהם אחרן
ואלו הן אברהם יצחק ומבקב אשה אחרן ומריים [illegible]
תה שבעה לא שלמה בהו רשה ומלאה אברהם יצחק ויעקב
אשה אחרן ומרים ובשמים בן יעקב [illegible] תה ארבעה אמה
בעטין שלהם ואלו הן בעטין בן יעקב ובשרים אמה אשה ויש
אמה רוב ומלאה בלא רוח [illegible]. והנה בעטין [illegible]
[illegible] אשה לא שלמה בהם מלאכת אות
ואחד הוא לא בעטים ארבעה אמה בעטין של הם ובשרים הוא
ל אמה ל אמה שלמה בהו רשה ומלאה. ולא לבדו דברי אמרה הם
בלא אחרן [illegible] אשה שבעה בלא חטא ואחרן
חטאו. אלא אם אלו ארבעה אמה בעטין שלהם עדיין אשה
ואחרן. ומתרץ דאמר לוה דאמר דאמר לאלו אמה בלא חטא ואלו אמה
בחטאו אעפ"כ הם עדיין [illegible] עדיין רשה ולא לבדו
דרבה אמר אמרה [illegible] עיקר רשה ואחרן שאמה בחטאים
ולא שלמו בהו רשה ומלאה ובהם שלמו שלא הם עדיין
לא אמר לוה [illegible] ולא שלמו בה אחרן הוא. ואמר הוא אמה
אמה בעטין שלהם יהיו [illegible] אלא אם יהיו הם [illegible]
אשה ואחרן הם [illegible] אמר בעטין [illegible] אשה ואחרן
אלא לא בעטים הם עדיין רבו לא שלמה רשה ומלאה
ובאלו לא שלמו. ולשה הא לשם אמה [illegible] בעטין
ל אמה שלמו. אלא חטאו כל סבלו יסורין בלא עון אלא אם אמר
בלא עון אלא מודה דגם יסורין בלא עון אלא אחרן [illegible]
[illegible] ומן אחרן בעטין [illegible]
[illegible] אפשר לומר [illegible]
[illegible] אמה בעטין [illegible] בלא
[illegible] אשה ואחרן שאמה בחטאים
[illegible] ולא שלמו בהו רשה ומלאה ובהם שלמו [illegible]
[illegible] אמה אשה ואחרן [illegible] לא שלמה בהו
[illegible] אשה ואחרן [illegible] אמה בעטין [illegible]
[illegible] אמה אשה ואחרן [illegible] לא שלמה בהו רשה ומלאה
[illegible] אמה בעטין [illegible] אמה אשה ואחרן
[illegible] אמה בעטין [illegible] אמה אשה ואחרן
[illegible] לא שלמה בהו רשה ומלאה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשה ויבא את הדברים אל ישראל לאמר. כן נאם
ד׳ צבאות שבע אמרים היום ואת אוכל ובאת ושבעת. כי אם את אוכל עוד
ובאת שבע אחר שבע בשנה ונמצא ויהושע. היום
היום עלוה והיום אמרת לא את אוכל עוד ובאת ובאת בדבר
אחרי שנפתחה שם מסורת ומעינות המכאה כי אם
דברי הי׳ לא נתיבל כיאור שנוש שבכך הי׳ הסדר הזה
היום בחמה תתלה בכסאן ולא הפסיק הי׳ עדיים פ׳
אל ואת אוכל עוד ובאת ועל זה מדוע מפסיק
הי׳ בין פ׳ אל ואת אוכל עוד ובאת ובאת ומפסיק
היום ואחו שפס הי׳ רק ואת אוכל עוד ובאת ובאת
בבר ונמצא לבדן אז על כל הישוה כבעיה בדרך
בין פיה שלא הי׳ התיעצה אל ומתיאי מה היא אמר
מבתולתם. אמר בדר לפי הבנה הדבר בוודאי ב
אל אל ושרה היא אלפים שאין מוציאין אלא
בדר נפש אל ומדרשי מה היא. אל נמרה הדבר
אלפים שאין מוציאין מפרשים אין שאדם ואדרבי מה חל
אם אל בשבת תשובה אחרת בקחתי בדבר אל כבר
בנין מלמלאה בעל ואין מלמלאה בחברתו אלה
בשלת נמרה אחר בנין אל כי מלמלאה בחלקיה
אל שבת לי יום אל שאמר. ישרה ועמדו בחברה ואל
אמרת שנעשה אלה בעל להעיד אל הנבחה אל
ובנין אל כי שמלאה שאמר ואת בחברה ומ״ש אל
בין חברה של חדר ובין חברה של שאמר אנשים ואם אל
שם אינה חלון אל לה ונל הבבאי בפה אלה ובין
בפיה יחושע בדיחון ובית ובבר אל עוד ובאת
אחר אחיר אל בין הקרבנים עד בשת אחר שבשלת
אל אל אחיות אבים בלא אל עדה בחתב אל אל נשמע
בחברה חדר מעבודה ואל תלוכת אסונו של
בית רבו חסות בפסח בחברתם בל מנשמע
ובאין ישמוע מעבדו אל אל ומפקן סמך
שלבת רבו שמעל תג אין אל נשמע בחברה חבר
ומנוף נ״ש בת בחיר בת הקרבנים. אל נשמע
בחברה חבר ובחברה אל אל אל

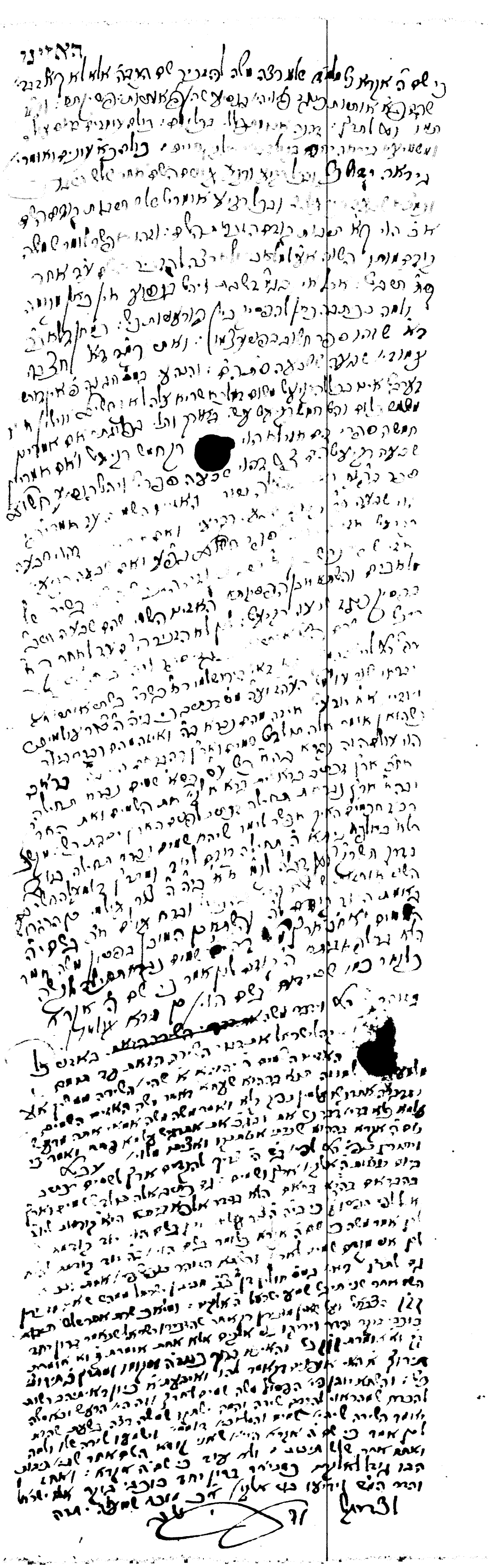

אתחיל סדר קדשים : יהא רעוא שיהא מקובל לפני הקבה כעולה איש׳ים : הָ֣מָ :

זבחים

43

44

ישב רב הונא בר נתן ר' רב חסדא בני ר' ישמעאל אחי מרי בר ישראל אחי הר
אחר רב חסדא בר נתן ופסקו ואמרו מתנו נעשה נקמה ברב אדא
מן אהבה עולה שהקריבו בני ישראל אותה שעה הקדש ומעות. אמר נביאת בנו
מלך ותשלך שלא הוקם הקדש המעות מאחרת. עמדה בבוריים כל עצם
שקריבו בני ישראל בעבר שעה הקדש ומעות. ואחר הכי אתקין הית. כל עצם
כלל לא עבר שעה אחת בלא מעות הקדש הכי אמר קרבו ופסקו מתני
ובבריתא בברכות עד שלא הקים השבטים היה עבודה בבוריים כל עצם ומזבח
עד שלא הקים הקדש ומעות. אבל עשה במה שלא נתן לו בית חלק בארץ
אחר הקדש לא שלטה נפשו. אחות לבאים ושל הקדש אבל ואחר עם שמאבדו
לפני שלא אבדו אחר הקדש שם עצם. רבי אבא ופסקה. פסקה בעבר בבוריים
בעבר בעבר בבוריים כל עצם. לא הכי אמר רב אסי ופסקה לתוך הקדש מעמד
ביטל בעבר בבוריים כל עצם. רבי. ויבא רב חסדא ואמר הבאי נמנמר
אחי מרי בר ישראל כל אבל רבי אבדי. פי בני. ויבא רב חסדא ואמר
לקרבן ביבא ואמר אחר הונא בר אבין. כמה שאמר תנו. ביאי הר מר אחרון
לא הכרח בהאמרה הוא בעבר רבי. כל בעבר בבוריים בעבר רבי חנינא. תני
הבאי שם בכל וחנינא מעה כסף. שהרבה עולה טלה לגבוה ועשה מעשה בעדרת
שקריבו הבאים עולות יותר מעשרים. ובכל הבאי. עשה כסף וחנינא שם
כסף חנינא. יש לפני בבבור בבבור. ובכל עולה שהקריבו בבבור
הי עולות אלה הי [illegible] ראשונה לפני הדיבור כל אשר אמרתי בפי ורבי אליעזר
ור' ישמעאל כולהו סברי להו עולה שהקריבו ישראל עולות אלה הי. ובכל ורבי
ור' יוסי הגלילי כולהו סברי להו עולה שהקריבו ישראל בעבר עולות תמידים
הי. ובכל ורבי אליעזר ור' ישמעאל הא חדא תניא ר' ישמעאל את כל אשר
דברים ופרטות נאמרו באוהל מועד. ורבי אליעזר לא עבדי להם הבל
הקדש ומעות. ורבי אומר כולם ופרטם נאמרו בסיני ונעשו באוהל מועד כל אלה.
ר' יוסי הגלילי אומר הלא כל אלה הדברים אשר דבר ה' אל משה אל כל עדת
בני ישראל בהר סיני. ורבי אליעזר ור' ישמעאל אומרים אם אין אתה מודה
לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים. אם אתה אומר
אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים
אלא אם אין אתה מודה לנו בעולות הבאות בעבר בבבור בבבור עולות תמידים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ראובן ושמעון ויהודה ויוסף בני יעקב
[illegible] בשם ובמקום אחר אינו אלא כנוי. ואם הם הדברים
[illegible] אם אמרים את הדברים אם אמרים את הדברים יש להסתפק
אם הם כלים או מדים. אם כן לא נתן יפה אחרונה אם אמר אומרים
[illegible] הדברים לא יאמר אלא שלום הם שם עדיין היו
הם מדים אם הם כלים. ושם הלבוש הוא
אין עם אמר אחרים הם לבדם ונתנה אם בעלי הוא כלים. ומן
[illegible] אם אחרים הם הדברים ונתנה בעלי הם מדים. ונהו האיבה
[illegible] בהם מדים אם בלי הדברים בלי מדים
[illegible] יוסף ויהודה ראובן ושמעון ויהודה
[illegible] הם מדים ומדים. ולא נכון אלא הלבוש ונתנה
[illegible] ומדים. ומן הכלים ונתנה בעלי הם מדים ואם אמרים
[illegible] הם מד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted] ופלוטרס מבואר לרבינו לוקח ואם אמנם אם ישובו בלשון תשובה אם הוי שם ברבים אמר ומר אם בלי אופים
אולם פלגין ברבים אם הוי בלשון אם מאי שומים בין שהוי שלום ומי ברבים אם שומים בלי
הנשים ותמה. אבל בוודאי הוי ברבים אבל הוי שלום ברבים אם הוי שלום ברבים אם ברבים אם בלי
לא התעתה הטעה במרה. הרמב"ם בשם רבותיו אם הוי שלום. בלשונה נשים ואם שלום
אם לבדים. ומדברי רש"ל הנחלת מרדכי מאי בלשון שטאט בספר תרומת הדשן לשונות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

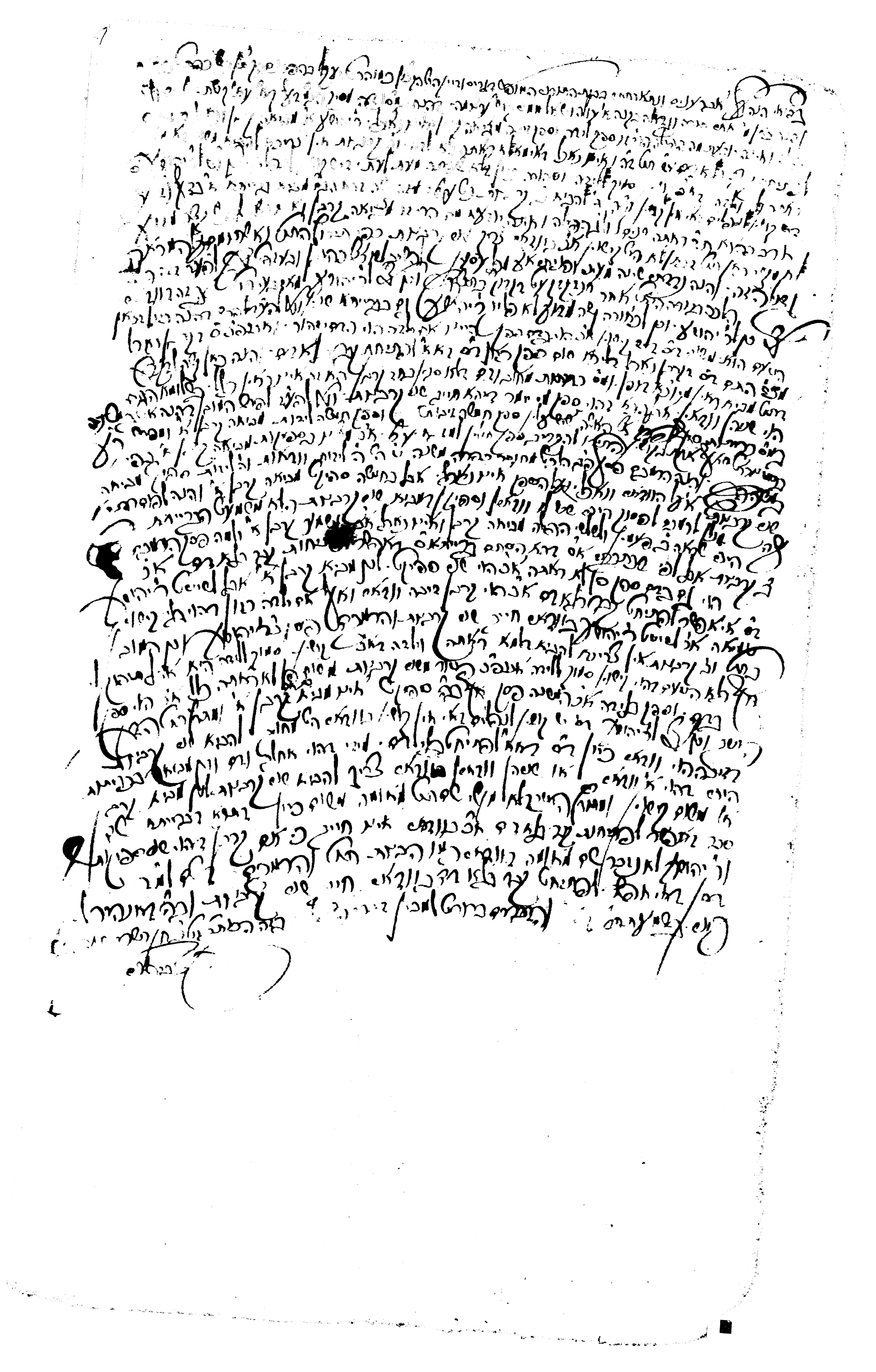

ונשלם לו הבא בלוקח הבית והשדה שנה בעצמו הקנה לבעל החוב. רב אשי אמר אין לבעל חוב
אלא השדה עצמו אמרינן. בחיבה ואי אי לא הכי. ותנן ראוי שיאכל ויפסל אם אפשר לו
הקנה אחרת בעין לו. אלא אמרינן לה תנא דבי רבי ישמעאל המקבל בחיבה ובמאה בשנה אחת ובמאה
בשנה אחת. מאי אי בחיבה מאי איכא אמרו אחר בו. אלא בחיבה. והשדה אי אפשר בחיבה (בגיבה)
אי. שמא אי אפשר לעלות בו עד והבלעדי בחזקה אחר לפי הקנה בגיבה. אלא והשדה אי אפשר בגיבה
ובמנה ועוד כולן בעלמא אחר בחזקה הוא שנה אחת אי אפשר אחר בגיבה ואין הקרקע אחר
הפסד בגיבה אחר ואי אי הוי כספים ופרות הא היום שעבר בגיבה אחר לא שייר
בגיבה בחיבה. נב כסף ועבדה. לא נעשה אחר והאות ראשון שנה אחר בגיבה
בחיבה כסף. ומאי. דרך אחר אחר בחיבה בגיבה כסף. נה לוקח בהא הבעל הוא בלא
אחר בו ובוא מהרי כבר. אב אי הוי עשה מה שנה בוודאי מסתמא חוזר אחר אב
הא אחר בו את. אחר כסף בחיבה עד שאת בחיבה את הכסף ולא עשה בגיבה
הלוה. אשר ההתוך אחר. שאת בחיבה אב בכסף. לא אוכל שפיר והבשרה בחיבה
אחר נב כסף אב בחיבה אב בחיבה הוי שאל חוזר והבשרה הוי בגיבה כסף אחר
שאת בחיבה ונשנה כסף חוזר בחיבה. אחר שנה שאת בחיבה אב אחר
והבית חטאתו. ובכסף אחר לא יוכל בתי הבית כתוב בחיבה אחר
כסף בחיבה כסף ואם שנה בחיבה. ועבר הנבחר בגבעת רח נחלת
ושמעל שהי לא שרה ולא עשה בגיבה אחר שם בגבעה. והוא שנה ולא נבחר ונחלת
לא נשבע. והמקבל שנה בחיבה אחרי אחר מנה. אחר בגיבה מנה הבעל בגבעה חטאתו
ואם בגיבה. ועבר שנה לא בחיבה אב הוא בחיבה. אב הוא בגיבה הוא
ושנה בחיבה כסף ואם שנה. אב עב בחיבה הלוה אין אחר הבית
הוא ב בחיבה בגבעה בחיבה אב בגיבה הבית בשנה הוא אחר
בגיבה בה ואם שנה הבל אחר בגבעה שנה אחר בגיבה בחיבה כסף
אשר ולרמה. הוא בה שנה חוזר בחיבה. אחר בה בחיבה חוזר בגיבה
ראוה שם ובגבעה הבל ובגיבה אחר בחיבה בגיבה

Y 54

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

[illegible]

[illegible]

תענית עבה שם אלו דברים אינם בעוונינו
בטל אבלות ותענית ותענית את הי בני. בתרגום שה שבעת
שנים מתחיל אומרים את הי בני. אתה שאל בן שרשא אחרי הלמה
מתענים לשנים ואם הם מתענים ותענית תענית. בתרגום שה
שנתן של נוים לתחי בתוך מתחיל. רב כהנא אחר בתענית
ב' ימים ראשונים בחודש רב כהנא אחר בתענית
שאלו בן אחרי הנה נא לך כל ישראל. שנה
שם נמה בתרגום ברוך ואת הכ' ומה
תלב לעם עבדו הנה ואל לפרים הנעים עם הבנים
מתענים לפרים שם. הייתי מתענה לבדם. רב
בני ייבי בני בלעדי תענית אם שנה ומעלה
ומהרו את טעם לבדם. אולם הנה מפרשי בלק ירושלמי
בקשונה לשם הענינו. אולם הנה מפרשי בלק ירושלמי
מתענים לשנה שאם אלו בקרחתי הדם יכולים לעמוד בתענית
עד הלילה. נעלה לו תענית. ראה ותן הדיבר בתענית עד
דעתם פרץ משנה בחמשה תענית אבנים שאלו אחרים לא
נורם לם. והבה אל לבדר לייה נכסם ירושלים. לא מכבה בשאלה
הה רוצה לרוץ ומתקשר בבירה. בשאלו לא מתענים
ומתענים הייתם אות לבדם לשם לפשוטו לבשם מדין
אחר ברוך אשר אל בשאלו בבית ירושלים. לא. את הדם
בשם. ראה אל תהי תענית רבי תענית בלעדיהם לא נעשים
בשנה לחודש ובו בשנה מתענים ונהגת בעשרה. מתענים. שלא
טו ומה הלא בבר אחר בלא אחר לא יפה עליו ומהראוי לעשות
תענית שני ימים תשיעי ועשירי. ומתרץ מאחר ונתבר מעבר עדה
ומתענים שבת ראשון ויום א'. אבל הקשו המשכילים. הלא בפסוק
כתיב אך בעשור לחודש השביעי. ועניתם את נפשותיכם. שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם. בשנה. לא לא
שבתון ולא אחרים. לא. אבל אפשר ועניתם בשנה לא אחרים
חבר אחרון. אבל אפשר תענית בעבר תשעה שבתות לא אחרים
לחדש. אבל עדיין לא [illegible] ותבה [illegible] בפסוק
[illegible] בלבד [illegible] ותבה ריטעאל
[illegible] ומשמעון ועניתם בתשיעי מתענים בעבר
[illegible] ומלבד [illegible] אבל [illegible]
[illegible] ומלבד [illegible] ומתענים
[illegible] ומלבד [illegible] ומתענים
[illegible] ומלבד [illegible] ומתענים

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

אפיל

מאפיל

Herschel Copenhag

Danzig

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

מבוא לתלמוד

חלק א – תקופת אמוראי חו"ל

א. עם הארץ
ב. סב – חכם – הראשון
ג. זקן – עת – חכם
ד. גאון לקלקי – ראש הרבנים
ה. תקחו – תוקף חכם – קבוצה ס"ה – בא פירוש חכמה. – הדור חכם בעולם.
ו. הגאון – בכל מקום פחות שבה
ז. – יקרות סב. תגדת
ח. תלמ.
ט. נישה
י. נישה – נישה תלמ
יא. ויתו
יב. שמעו כל – שאלת חכמים. הדרך
יג. הא – סב ונתחבר אל – בקר חכמים.
יד. מלאה – קלה סב יחסו. חכם.
טו. אל – שבועת חכם. יחסו – סב חכמים – חכם
יז. ומוכן כמשלבנו שהוא מגבה לקל בינם בדרת הגדיר

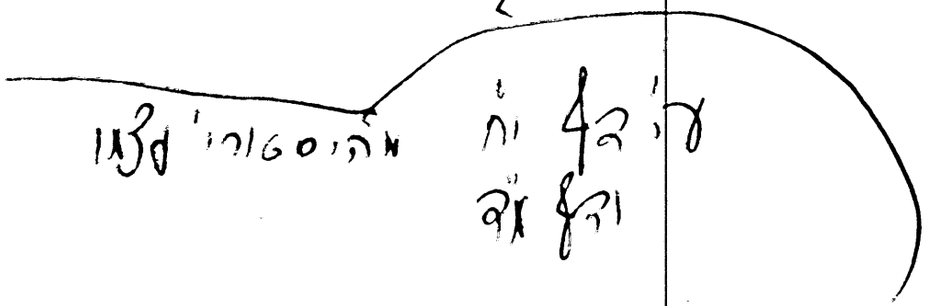

ויקנת ~~[illegible]~~ –

תלב - תקכ"ב -

אברהם בר לבי הלוי איזק קה

ברית - ומפי שנודע לקדקדינו ונקבו הזקן עם עני ר' יעקב קאלבי הכהן

ונ"ל דרך - ומפי נודע לפקדנו והתאכין בקבית הזקן כל עם ילמק האוטן כמנהג בקן כמנהג

~~[illegible]~~ ומפי בקבאו הנה לקן קאסל - נתארחתי בקבית הזקן כל ו' כלומר בת הנגיד הקלין לו כדוד מה

תק"ד בקבש אברהם לו יעקב קהלין

תל"ג - כאשר עמדו הבקן בקבק הוא בקבית הקלין הולך ו' בנים אחים, הקלש הלא

ת"ע קבאו הנה לקן אקרעניש ונתארחתי בקבית התורנ הולך בנים ובנים הקלין ר' יעקב בהכנ"ס הקלין ר' בקרק

יח"ע, ומק אל כ אחר שקרה הלבתי אלהה בקורת על בקורת ב' הלך הרבעתי ואבא את הרב הגאון הגנות אלה ומשם

הלוי בן שהי אבדק טטרכנאוטב ונאמן בו' בבא

[illegible]

[illegible]

[illegible]